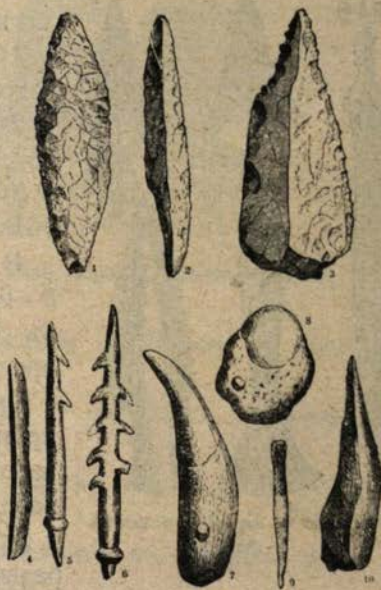

само отъ дърво, кости и камъни. Въ това състояние той живѣлъ много хиляди години, които се наричатъ *каменно* време въ живота на хората. Най-първо каменнитѣ оржжия и сѣчва били прости, неодѣлани, съ грозни рѣбове. Сетне човѣка се научилъ да ги изтрива, оглажда и да имъ дава годна форма за рѣзане, за бодене и за удари. Така той изработилъ отъ камъка прекрасни чукове, сѣкири, ножове и др.

Като се минало много време, човѣкъ открилъ мѣдта (бакъра). Мѣдта е мекъ и ковъкъ металъ и човѣкъ може да я обработва безъ да я топли на огънь. Отъ мѣдъ той си направилъ ножъ, копие, стрела, чукъ и разни огърлици. Ала скоро той видѣлъ, че мѣдта не трае, огъва се, бързо се затжнява и изработенитѣ оржжия и сѣчва се повреждатъ. Тогава работникътъ забележилъ, че ако смѣси въ нея калай,

мѣдта става по-корава и по-блѣскава. Така той изнамерилъ *бронза* и почналъ да прави бронзови стрели, ножове, чукове, сѣкири, безопасни игли, огърлици и т. н.

Най-сетне човѣкъ се научилъ да прави дълбоки пещи, въ които клалъ силенъ огънь съ висока темпера-

Фиг. 5. — Камени и костени оржжия.